

POTOK SLOV

TERCIA B: DOROTA CICÁKOVÁ, ALEXANDRA FILOVÁ

Na brehu potoku sedím,
v myšlienkach vlastných sa topím.

Do temnoty svojej hľadím
k mojím slovám hlúpym.

Do diaľky zbytočne kričím,
svoje hlasivky si ničím.
Moje prosby sú dosť hlasné,
no nie až tak jasné.

Sama o sebe pochybujem,
či moje činy sú správne,
a pred oči si stále vyhadzujem,
svoje chyby dávne.

Vidím ten výjav stále pred očami,
ako môj priateľ dostáva päťami.
Zrazu sa prichytím ako zbraň držím,
a po preliatí krvi neznámeho bažím.

Kričím naňho nech prestane,
lebo inak v ňom guľka ostane.
No moja hrozba ostane nevypočutá,
a tak sa predou mnou zjaví otázka dôležitá.
„Mám to spraviť? Nemám to spraviť?
Dokážem to potom stráviť?“
Nakoniec spravím rozhodnutie,
a rozhodnem sa pre zabitie.

Tak teda spúšť stlačím,
a za priateľom bežím.
K jeho bezvládnemu telu sa tlačím,
a spolu sním na zemi ležím.

Hlava mi spočynie na jeho srdci,
už necítim jeho tlkot,
necítim jeho dych horúci,
len môjho srdca pukot.

Z mojich očí sa slzy ronía,
a z môjho hrdla vzlyky chodia.
Spustí sa môj potok slov,

plný výčitiek a zmarených snov.

Zrazu opäť sedím na brehu potoka,
a ľutujem chyby svojho života.
Už nedokážem žiť s týmto pocitom,
potrebujem zničiť tento potok slov.

Opäť spravím rozhodnutie,
a rozhodnem sa pre zabitie.
Skočím do potoka blízkeho,
no zistím že príliš plytkého.

Ale aj tak sa na kameni pošmyknem,
a tak svoj život odľaknem.
Hlavu som si rozbila,
a za priateľom už letela.